

Cincizecimea între experiență și ascultare

Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului.

Fapte 1:8

Bisericele din lumea întreagă au sărbătorit sau sărbătoresc în aceste zile Cincizecimea.

Dacă pentru poporul evreu Cincizecimea reprezenta Sărbătoarea Secerișului, în ceea ce privește Biserica, acest praznic reamintește credincioșilor de evenimentul care a avut loc în biserica din Ierusalim, chiar la Sărbătoarea Secerișului, și anume

Acest site web folosește cookie-uri pentru a vă îmbunătăți experiența. Dacă continuați să folosiți acest site, vom presupune că sunteți de acord cu asta.

ACCEPTĂ

al unui mare seceriș global. Tocmai de aceea le-a poruncit urmașilor Săi să nu se depărteze de Ierusalim ci să rămână în cetate **până când** urmau să fie îmbrăcați cu putere de sus (Luca 24:49).

Din păcate, biserica mamă din Ierusalim a rămas multă vreme absorbită cu administrarea binecuvântărilor Cincizecimii și a omis aspectul misional al Cincizecimii, acela de a se duce până la marginile pământului cu Evanghelia și de a uceniciza toate etniile (Matei 28:19).

Consolidarea lor ca biserică le-a consumat atât de mult atenția și energia încât nu au plecat cu Evanghelia spre Iudea sau Samaria decât după aproape 2 ani de la Cincizecime și doar în urma persecuției (Fapte 8:1-4). Lui Petru i-au trebuit aproape 7 ani ca să părăsească cercul strâmt al iudaismului și să meargă până la Corneliu, în Cezarea, aflată la doar 100 de km de Ierusalim. Iar acest lucru s-a întâmplat doar după multă insistență a Duhului Sfânt, care i-a arătat aceeași vedenie ciudată de trei ori și la care, tot de trei ori, apostolul a răspuns cu declarații cât se poate de categorice: „*Nicidecum, Doamne!*” (Fapte 10).

Până la urmă Dumnezeu a chemat și a folosit un terorist, pe Saul, pentru a scutura Biserica mamă din Ierusalim și a o împinge spre împlinirea scopului pentru care ea a fost adusă în existență și pentru care a trimis peste ea Cincizecimea. Mai târziu acesta a devenit apostol al lui Hristos și a confruntat în mod radical biserica din Ierusalim, care avea o puternică orientare spre interior, aproape naționalistă, cu o viziune proaspătă, misională: „*Așa că, de la Ierusalim și țările dinprejur până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos*” (Romani 15:19).

Nu există rapoarte extraordinare despre *Cincizecimea* din Antiohia. Nu știm cum și când a atins și a transformat Duhul Sfânt această comunitate. Nu există consemnări că acolo ar fi avut loc manifestări extraordinare de putere și experiențe emoționale speciale precum la Ierusalim, de Cincizecime. Ei pur și simplu s-au rugat și apoi au ascultat vocea blândă a Duhului Sfânt, luând în considerare implicarea în Marea Însărcinare. Ei au prins în mod literal spiritul Cincizecimii

Acest site web folosește cookie-uri pentru a vă îmbunătăți experiența. Dacă continuați să folosiți acest site, vom presupune că sunteți de acord cu asta.

ACCEPTĂ

Iată de ce, în timp ce biserica din Ierusalim lăncezea deja de peste 13 ani, rămânând după Cincizecime doar local și în împrejurimi, Dumnezeu a ridicat biserica din Antiohia ca să împlinească marea chemare misionară de la Cincizecime. Harta de mai jos arată influența Cincizecimii antiohiene în comparație cu cea din Ierusalim.

Reflectând la cele două modele ar trebui să ne întrebăm mereu: ce este pentru noi *Cincizecimea*? Experiență sau ascultare? Căutăm emoții și trăiri care să ne facă să ne simțim bine pe moment sau căutăm să ascultăm și să ne supunem poruncii Domnului Secerișului? Dacă ești pastor ar trebui să te întrebi: ce fel de biserică slujesc? Una de tip Ierusalim, preocupată mai mult de experiențe și de administrarea, pe plan local, a binecuvântărilor de tot felul sau una de tip Antiohia interesată de ascultare și de împlinire a Marii Trimiteri?

În timp ce milioane de penticostali se roagă zilnic pentru multiplele lor nevoi, atât de ușor pot ignora această cerere de rugăciune deosebit de importantă, pusă pe listă de Însuși Domnul Isus: „*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său*” (Luca 10:2). Aici le rugăm

Acest site web folosește cookie-uri pentru a vă îmbunătăți experiența. Dacă continuați să folosiți acest site, vom presupune că sunteți de acord cu asta.

ACCEPTĂ

Și acum, când majoritatea oamenilor agonizează în temeri, suspiciuni, depresie și lipsă de speranță din cauza pandemiei, haideți ca noi, copiii Domnului, să agonizăm în rugăciuni prin care să cerem Domnului un mare seceriș de suflete. Cincizecimea este sărbătoarea Secerișului.

* Articol inspirat de un devoțional al pastorului Michael Dissanayake

Acest site web folosește cookie-uri pentru a vă îmbunătăți experiența. Dacă continuați să folosiți acest site, vom presupune că sunteți de acord cu asta.

ACCEPTĂ